

[Bilgrav-Nielsen.]

Jeg tror, det vil få indflydelse på den måde, vi indretter skolevæsenet på. Det er klart, der skal være rammer omkring skolens virksomhed, men det er lige så klart, at når vi accepterer, at kommunerne selv skal have større indflydelse, ja, så må der også være større spillerum, og på samme måde må der også være større spillerum for forældreindflydelsen.

De bestemmelser, der har at gøre med de mindre skoler, er jo bestemmelser, der er afgrænset til §§ 14, 15 og 23, og jeg kan sige, at der i det radikale venstre er overvejelser i gang i retning af at give forældrene en større indflydelse på, hvornår de ønsker at give afkald på en skole eller opretholde en skole.

Der har været talt en hel del i dag om formålsparagraffen. Den skal jeg ikke gøre så forfærdelig meget ud af. Jeg synes, det er en lidt diffus diskussion at føre. Det er næsten, som om man tror, at ude i skolerne er denne formålsparagraf skrevet op med store typer og indrammet og hængt op på opslagstavlen. Sådan er det vist ikke. Jeg tror, det mere er folkeskolelovens indhold, der angiver formålet, end det er nogle enkelte sætninger indledningsvis, der gør det. Spørgsmålet er vel også, om ikke man frit kunne overlade til den enkelte skolekreds at angive formålet med den undervisning, man ønsker på stedet, angive formålet for den virksomhed, der skal finde sted i samklang mellem forældre, lærere og børn.

Min taletid er udløbet. Jeg håber, jeg har fået givet udtryk for, at det radikale venstre fortsat står på 9 punkts programmet, men at vi må indse, at der i situationen er vanskeligheder med at gå så hurtigt frem, som vi kunne ønske. Der er økonomiske problemer også, og jeg forstår på forslagsstillerne, at man her er lidt fleksibel; måske kunne man tænke sig en etapevis gennemførelse. Vi er rede til i udvalgsarbejdet at drøfte alle problemer, vi er i særdeleshed rede til at gå ind i en diskussion om, hvilke områder vi kan ændre på i den gældende lovgivning, uden at vi behøver at gennemføre lovforslaget i dets fulde helhed.

Flemming Jensen (KF):

Det er unægtelig nogle gange, vi har diskuteret dette emne, og jeg skal med det

samme røbe over for forslagsstillerne, at der vil næppe komme meget chokerende nyt i det, jeg skal sige om dette forslag.

Det er et forslag, der bl. a. bygger på, at man afskaffer prøverne, i hvert fald de eksterne prøver, og udsteder et afgangsbrev, der fortæller, hvilke fag eleven har været undervist i, og hvad hun eller han har arbejdet med. Jeg vil fjerne spændingen og sige, at det kan det konservative folkeparti ikke acceptere. Vi kan ikke godtage det, vi er imod det, således som en lang række organisationer af forskellig art har vendt sig imod det, og således som vi gjorde det, første gang vi havde det til behandling her i tinget.

Nu forstod jeg ganske vist på hr. Bilgrav-Nielsen, at det kunne være diffust at diskutere formålsparagraf. Men da formålsparagraffen jo immervæk er den, der skal fortælle noget om, hvad skolen skal rumme, så synes jeg nok, man må bruge et par minutter på det.

Sidste gang gjorde vi meget ud af formålsparagraffen. Man må medgive — som jeg gjorde det dengang over for den daværende minister — at det kunne være overordentlig besværligt at udforme den. Men jeg skal da indrømme også, at vi tror stadig såre lidt på en formålsparagraf, der blot indeholder nogle kønne ord om fantasi, selvstændig vurdering og tolerance, men ingenting — ingenting — om, at skolen fortsat bygger på tilegnelse af konkrete kundskaber. Uden det sidste bliver det efter vor opfattelse såre let en gang pædagogisk romantik.

Der ligger selvfølgelig ikke i dette, at vi opgiver samarbejdet, eller at vi vender os imod demokratiet i skolen eller sådan noget. Men jeg tror, man må erkende, at udviklingen, som den er foregået i skolen, og som en af de tidligere talere har været inde på det tidligere, er forløbet sådan, at der er visse ting, vi skal have slået fast. Jeg vil gerne have lov at citere formanden for Danmarks Lærereforening, der i en samtale med Dagbladet den 5. februar i år siger:

„En ting er omgangsformen, som i løbet af få år har ændret sig utroligt. Jeg er selv tilhænger af en fri omgangsform, men der må være grænser. Det skal ikke gå ud over nogen, at vi har fået det så frit . . .“

Når jeg drager dette frem, er det naturligvis, fordi der er mange, der åbenbart har